

HIT ÉS CSELEKEDET

Jak 2,26

Hiszek a jó cselekedetek üdvözítő hatásában! Hitem üdvözítő ereje is ebben áll! A hit jócselekedetek nélkül halott! Jakab apostol mellett Péter apostol is ezt vallja: ragasszatok hitetek mellé jócselekedeteket, valamint tudományt, mértékletességet, türelmet, kegyességet, atyafias érzelmeket... és SZERETETET!

Úgy veszem ajkamra ezeket az apostoli parancsszavakat, mint ékszerész veszi kezébe az aranyat-ezüstöt. Az élő hit Isten ajándéka, mely gyermeki viszonyba helyezi az embert az Atyával, életközösséget teremt Isten és az ember között. A hit az ember nemesi levele, bizonyítja magas származását. A hit az ember lelki fejlődésének óriási eredménye. Az Ószövetségben a hit szava ez: Isten az embert a saját képére és hasonlatosságára teremtette. Az Újtestamentum is azt hirdeti, hogy mi Isten gyermekei vagyunk és Isten lelke lakozik bennünk.

Mi a jó cselekedet? A hit aranyfedezete. Annyit ér a hitünk, amennyi jócselekedetre ösztönöz. Mi is az aranyfedezet? Amennyi aranyat ér a forgalomban lévő jegybankó, az az aranyfedezet. Egy dollár pl. 888 milligramm aranyat ér - ez a dollár aranyfedezete. Ez az aranyfedezet állandóan változik, hullámozik. A hit aranyfedezete a jócselekedet. Értéke egyénenként és csoportonként egyedül Isten előtt nyilvánvaló. De hogy az üdvösségre mennyire szükséges, azt Jézus világosan kijelentette: „Nem mindenki, aki mondja: Uram, Uram, megyen be a mennyeknek országába, hanem aki cselekszi az én mennyei Atyám akaratát.” Isten a megmondhatója, hogy kinek mennyit ér a hite, de Jézus nyomán Jakab apostol kifejti, hogy elmaradhatatlan az üdvösségre. Amint leveléből olvassuk: „Mi haszna atyámfia, ha valaki azt mondja, hogy van hite, cselekedetei azonban nincsenek. Avagy megtarthatja-e őt a hit?” Elég-e azt mondani az éhezőnek: békesség veled; elég-e azt mondani a didergőnek: menj Isten hírével; elég-e azt mondani a szomjazónak: ne félj, nem hagy el az Úr? De nem adjátok meg neki, ami a testnek kell, mi haszna van annak üres szavaitokból? „Azonképpen a hit is, ha cselekedetei nincsenek, meghalt ő magában!” „De mondhatja valaki: Néked hited van, nekem cselekedeteim vannak, mutasd meg nekem a te hitedet a te cselekedeteidből, és én is megmutatom az én cselekedeteimből az én hitemet.”

Dávid Ferenc egyházalapító apostolunk egész életét a hit tisztaságára tette, és oda is adta életét a tiszta jézusi hitért, de ő is azt mondja: A hit csak elkezd Istenországa építését, mint egy tervrajzot, elméletekkel, de jó cselekedetek örök sorozata kell a hit mellé, hogy fel is épüljön Isten szent birodalma.

Mindeneket egybevetve, eljutunk, mint legmagasabb csúcsára a gondolatnak: „Miképpen holt a test lélek nélkül, akképpen holt a hit is cselekedetek nélkül.” Erről a magaslatról magunk is léphetünk egyet még. Mert itt még csak a holt test mellett állunk, amelyikben nincs lélek..., a holt hit mellett vagyunk,

amelyik mellett nincsenek jócselekedetek. Oda emelkedhetünk, ahol élő a test, mert van benne lélek, élő a hit, mert vannak cselekedetei.

Az ember tud és akar jót tenni. Bár az emberi rossz tetteknek se szeri se száma, ebben a sok ezermillió embervilágban napról-napra születnek szép és nemes tettek, napról-napra felfedez valamit az ember, mely szebbé-jobbá teszi az emberi életet, mert vannak nagy elmék, magasztos jellemek, akik a jót, a haladást, a tökéletest munkálják.

Nemrégiben egy orvos 80 éves születésnapját ünnepelték megyénk székhelyén. Ez alkalommal sok köszöntés hangzott el, amit mind jó lenne viszont hallani, amikor róla emlékezünk. A 80 éves ünnepelt orvos ilyen gondolatokkal válaszolt a köszöntőkre: Az a tudat boldogít, hogy tudtam jót tenni... Fontos, hogy születésünkkel mit hozunk magunkkal, milyen tehetségek birtokában foghatunk hozzá életünk leélésére, de még fontosabb, hogy mivel gyarapítjuk ezt az örökséget. Kell lennie bennünk egy erkölcsi mércének, mely lelki nyugalmat csak jócselekedetek gyakorlása után engedélyez. Magamról szólva talán egy nagy várost kitevő embert segítettem a világra, mint szülészorvos, avagy mentettem meg az életnek, de még most sem érzem, hogy eleget tettem, és kész vagyok bármikor orvosi jótettekre ezután is, hogy lelki nyugalmam mérlege kiegyensúlyozott legyen.

Egy ilyen eredményekben, jótettekben dús embert köszöntött így Várnai Zseni: „Ha meghal a próféta, rengeteg / Gyümölcsöt hagy rátok emberek! / És minden szív még tovább érleli, / Holta után kezdik értékelni. / Holta után kezdi nagy életét, / A csillagokba írják föl nevét: / Míg árva teste porlad valahol, / Ő milliók forró szívéen dalol. / De amíg él és itt jár köztetek, / Szeressétek őt jobban emberek!”

Íme, nemcsak holt testek vannak, melyekben nincsen lélek, nemcsak holt hitek vannak, melyek mellett nem látszik jótett... Vannak élők! Lesznek élők! Az élő testek között vannak élő hitek! Hála a jócselekedetek üdvözítő erejének!

Ne csak magunkért élünk! Gyümölcsseinkre épül a jövő! Emberek vagyunk az emberek között. Testvérek vagyunk a testvérek között. Munkások vagyunk a munkások között. Hasonlók a hasonlók között. Millió kerges kéz teszi helyre a kenyeret. Millió betűvető kéz teszi helyre a könyvet. Millió művész kéz teszi helyre a gondolatot. Millió hívő kéz teszi helyre a hitet.

Felénk is kötelező erővel szól az intelem: Tégy jót mindenekkel, azzal is ki rossz volt, / Hiányzó jóságát a szívedből pótolod. / Az Isten sem kérdi, ki mit érdemelt meg: / Igaz gyermekei mindenkit szeretnek.

Befejezésül mérjük fel hasonlatokban a hitet és a cselekedetet!

- Hasonlatos a hit és a cselekedet a mérleghez, egyik serpenyőben a hit, másikban a jócselekedet. Mindkettőre szükség van. Egyik a másiknak a mértéke.

- Hasonlatos a hőmérőhöz. Az egyik a higany szála, mely a belső meleget jelenti, a másik a skála, mely a hő fokát mutatja. Egyik a másik nélkül nem volna teljes.

- Hasonlatos a madár két szárnyához. Együtt, teljes összhangban repítik a fejlődő márt a tökéletesebb holnap elébe.

- Hasonlatos az egy fának a virágához és gyümölcséhez. Virág nélkül nincs gyümölcs, gyümölcs nélkül értelmetlen a virág léte.

- Hasonlatos a vasút sínpárjához. Ha az egyiket felszedik, a másik tehetlenné válik. Együtt céljához vezetik az embert.

- Hasonlatos az esőhöz és a napsugárhoz. Ha nincs eső, kárba vesznek a napsugarak, ha nincs napsütés, meddő sár lesz az esőből. Együtt minden jónak földi forrása: együtt cél, élet, boldogság.

Higgyünk a hit emberformáló erejében, higgyünk a jócselekedetekben, mint a hit aranyfedezetében. Higgyünk abban, hogy a hitnek és a jócselekedeteknek együtt üdvözítő hatása van, volt és lesz mindenkoron. Ámen.

JÓZSA ISTVÁN LAJOS

ELHAGYTAM A GYERMEKI DOLGOKAT!

1Kor 13, 11

Kedves keresztény Testvéreim!

Akik felnőttek vagyunk, mindannyian tudjuk, hogy mit jelentett gyermeknek lenni. Mindannyian voltunk gyermekek, akárcsak Pál apostol, és hozzá hasonlóan szóltunk, éreztünk és gondolkoztunk úgy, mint gyermek. De vajon Pál apostollal együtt elmondhatjuk-e: „elhagytam a gyermeki dolgokat”?

Mit jelent valójában „elhagyni a gyermeki dolgokat”, és felnőtté válni, pálapostoli értelemben? Erre szeretnék mai egyházi beszédemben választ keresni.

Pál apostol, amikor a gyerekekről szól, nem arra akarja irányítani figyelmünket, hogy a gyermek tökéletlen felnőtt, hanem, ellenkezőleg, arra, hogy fejlődésben lévő ember, akiben lehetőségként benne van a növekedés és kiteljesedés képessége. Figyeljük meg Pál apostol nagyszerű fogalmazását: „Amikor gyermek voltam, úgy szóltam, mint gyermek, úgy éreztem, mint gyermek, úgy gondolkoztam, mint gyermek; amikor pedig férfivá lettem, elhagytam a gyermeki dolgokat.” Mily beszédesen adja tudtunkra, hogy itt tulajdonképpen kettős növekedésről van szó: testi és szellemi, lelki növekedésről.

Az élet alaptörvénye: a fejlődés és kiteljesedés. Az emberi élet esetében ez kettős irányú: külső formai, vagyis testi, és belső, minőségi, azaz szellemi, lelki. Tehát az élet növekedését nem csupán az évenként kinőtt ruhadarabok és cipők jelzik, és kell jelezzék, hanem valami más is: ez pedig a belső, minőségi növekedés, mely legalább annyira látványos, mint a külső – formai. A belső, minőségi növekedés: emberi magatartásunkban, viselkedésünkben, Istenhez és embertársainkhoz való viszonyulásunkban, gondolkodásmódunkban, életvitelünkben és fegyelmezett életvezetésünkben kell megmutatkozzék. A belső minőségi növekedés a lelki és szellemi értékekben való gyarapodást jelzi. Ahhoz, hogy életünk kiegyensúlyozott legyen, ahhoz egyaránt szükség van mindkétirányú növekedésre és kiteljesedésre. Hadd álljon örök példaként előttünk a gyermek Jézus növekedése: „Jézus pedig gyarapodott bölcsességben, testben, Isten és emberek előtt való kedvességben.” (Lk 2, 52)